

φρασε

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΝΑΞΟΥ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός απόφασης
179.../2013

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΝΑΞΟΥ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Φωτεινή Αλεκοπούλου, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Πρωτοδικείου, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 8^η Αυγούστου 2013, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των αιτούντων : 1) Του αστικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ.ΠΕ», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Στουρνάρη αρ. 35 και εκπροσωπείται νόμιμα και 2) Της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΓΕΑ-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και το διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στο Δήμο Φιλοθέης Αττικής, Λ. Μεσογείων αρ. 231 και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι αμφότεροι παραστάθηκαν δια του πληρεξούσιου δικηγόρου τους Ιωάννη Πρωτονοτάριου, ο οποίος κατέθεσε σημείωμα.

Του καθ' ου η αίτηση : , κατοίκου της περιοχής , ως ιδιοκτήτη του ξενοδοχείου με την ονομασία « , που βρίσκεται στην , ο οποίος δεν παραστάθηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Οι αιτούντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 17.7.2013 αίτησή τους, η οποία κατατέθηκε την Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 573/19.7.2013 και προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

Κατά τη δημόσια συζήτηση της υπόθεσης οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως αναφέρεται παραπάνω και ο πληρεξούσιος δικηγόρος των αιτούντων ανέπτυξε και προφορικά τους ισχυρισμούς του και ζήτησε να γίνουν αυτοί δεκτοί καθώς και όσα αναφέρονται στο έγγραφο σημειώματός του.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από τη με αριθμό 1728 Β'/30.7.2013 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου, την οποία προσκομίζουν με επίκληση οι αιτούντες, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο επιδόθηκε νόμιμα και εκπρόθεσμα προς τον καθ' ου η αίτηση. Πλην όμως, ο τελευταίος δεν εμφανίστηκε κατά την παραπάνω δικάσιμο, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου εκθέματος και δεν έλαβε μέρος στη συζήτηση της υπόθεσης. Επομένως, πρέπει να δικασθεί ερήμην, να προχωρήσει ωστόσο η συζήτηση σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (βλ. ΜονΠρωτΘεσ 16755/2005, Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ και ΜονΠρωτΘεσ 24710/1998, Αρμ 1998.1526).

Ι. Με τις διατάξεις του όγδου κεφαλαίου (άρθρα 46 επ.) του νόμου 2121/1993 για την «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», όπως ισχύει μετά το νόμο 3057/2002, νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες («εισφορές» κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των

φραση

φ

δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ 1, 47 παρ 1 και 48 παρ 1 του παραπάνω νόμου 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μην γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 του νόμου αυτού, σύμφωνα με την οποία, όταν υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα δορυφόροι, καλώδια ή για την ειδικότερα στη διάταξη του άρθρου 3 παρ 2 του ίδιου νόμου προσδιοριζόμενη παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων εύλογη και ενιαία αμοιβή. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει, περαιτέρω, ότι ο σκοπός και προορισμός της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης είναι, καταρχάς, η λήψη της εκπομπής από τους ιδιώτες κατ' οίκον ή σε άλλους ιδιωτικούς χώρους για την προσωπική τους χρήση. Για τη χρήση αυτήν έχουν καταβληθεί τα δικαιώματα στους δικαιούχους από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς. Στην περίπτωση, όμως που υπάρχει δημόσια χρήση, εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, τότε απαιτείται νέα άδεια του δικαιούχου αυτού και καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή αμοιβής. Βασική προϋπόθεση της δημόσιας εκτέλεσης, χρήσης ή παρουσίασης είναι να απευθύνεται αυτή σε ευρύτερο αριθμό προσώπων, που δεν έχουν μεταξύ τους οικογενειακό ή άμεσο κοινωνικό δεσμό και συγκροτούν την ιδιαίτερη νομική έννοια του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας του «κοινού». Το κρίσιμο, δηλαδή, στοιχεία σχετικά με το δημόσιο χαρακτήρα της εκτέλεσης, χρήσης ή παρουσίασης του έργου είναι να γίνεται αυτή υπό συνθήκες που το κάνουν προσυτό στο κατά την προαναφερθείσα έννοια «κοινό» (βλ. ΑΠ 907/2003, ΕΛΛΔνη 44, 1481, ΠΠρΧαλ. 197/2009, δημοσίευση σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Απαιτείται, τελικά, η ύπαρξη πράξης, με την οποία ο λήπτης του ραδιοτηλεοπτικού έργου καθιστά

αυτό προσιτό σε αόριστο αριθμό προσώπων, τα οποία δεν χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερες ιδιότητες ή σχέσεις μεταξύ τους, ώστε να προκύπτει ένας από τους τρόπους «δημόσιας εκτέλεσης» κατά τον ορισμό του άρθρου 3 παρ 2 του νόμου 2121/1993. Η έννοια δε της «προσιτότητας» συμπεριλαμβάνει όχι μόνο τη δυνατότητα να μπορεί το έργο να ληφθεί από αόριστο αριθμό προσώπων, αλλά, και προεχόντως, μία σχέση επικοινωνίας μεταξύ εκείνου που το καθιστά προσιτό και των περαιτέρω ληπτών. Έτσι, συνιστά δημόσια εκτέλεση κατά τους όρους του νόμου 2121/1993 η περίπτωση κατά την οποία ο λαμβάνων το τηλεοπτικό σήμα οργανώνει τη συμπεριφορά του με πράξη, ήτοι διαμορφώνει τις κατάλληλες συνθήκες, ώστε να καταστήσει προσιτό το τηλεοπτικό σήμα σε αόριστο αριθμό προσώπων, μέσα από μία σχέση της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και προς επίτευξη των εμπορικών του σκοπών (βλ. ΑΠ 820/2003, δημοσίευση σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς, όταν ο λήπτης της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής, με τη χρήση ενός κεντρικού διανεμητικού δέκτη, τον οποίο χρησιμοποιεί στα πλαίσια της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και για τις ανάγκες αυτής, γίνεται μεσάζων, ώστε η ραδιοτηλεοπτική εκπομπή να λαμβάνεται και από άλλους, πλην του ιδίου και συγκεκριμένα από πρόσωπα, με τα οποία δεν συνδέεται με οικογενειακούς δεσμούς, ούτε είναι μέλη του άμεσου κοινωνικού περιβάλλοντος του, σε χώρο που ο ίδιος παρέχει ή για τον οποίο είναι υπεύθυνος, τότε δεν πρόκειται για απλή λήψη εκπομπής, αλλά μία άλλη ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα αντιληπτό από άλλο κοινό, στο οποίο δεν είχε αποβλέψει ο δημιουργός και στο οποίο ο χρήστης μετακινεί την εκπομπή χωρίς δικαίωμα. Η πράξη αυτή συνιστά πλέον δημόσια εκτέλεση του έργου, έχουσα διαφορετικό προορισμό της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης και διακριτή από την αρχική ραδιοτηλεοπτική εκπομπή, με συνέπεια γι' αυτή να απαιτείται άδεια του δημιουργού και να δικαιολογείται η αξίωση άλλης αμοιβής. Σύμφωνα με όλα αυτά, η αναμετάδοση ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών εντός μίας επιχείρησης ενώπιον του κοινού (των συναλλασσόμενων με τον επιχειρηματία προσώπων), από δέκτη ραδιοφώνου ή τηλεόρασης, εγκαταστημένου μόνιμα ή ευκαιριακά προς μετάδοση ή

οφαιπ

α

ακρόαση, όπως η μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στα δωμάτια επιχείρησης ξενοδοχείου από δέκτες που υπάρχουν σ' αυτά, μέσω κεντρικής κεραίας που εξυπηρετεί όλο το κτήριο, αποτελεί νέα χρήση ως ξεχωριστή μορφή δημόσιας παρουσίασης και δικαιολογείται νέα άδεια του δημιουργού και η καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή αμοιβής (βλ. Κουμάντου Γ., Πνευματική Ιδιοκτησία, εκδ. 2002, σελ. 217, Κοτσιρή Λ., Αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών ως χωριστή μορφή δημόσιας εκτέλεσης, σε ΕΕμπΔ 2002, 251, Καλλινίκου Δ., Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα, εκδ. 2002, σελ. 112, Εφαθ 7196/2007, δημοσίευση σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, με παραπομπή στην υπόθεση C-306/05 Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE) κατά Rafael Hoteles SA του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που έχει επί του ίδιου νομικού θέματος αποφανθεί). Εξάλλου, η αμοιβή που καθιερώνεται με το άρθρο 49 του νόμου 2121/1993 (όπως αυτό συμπληρώθηκε με το άρθρο 46 του ν. 3905/2010, ΦΕΚ Α' 219/23.12.2010) είναι, όπως προαναφέρθηκε, ενιαία, υπό την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μία φορά από το χρήστη, και κατανέμεται μεταξύ των δικαιούχων και ειδικότερα μεταξύ αφενός των μουσικών και ερμηνευτών-εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερομένων είναι ανεκχώρητο και η είσπραξη της υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του νόμου 2121/1993 (όπως ισχύουν μετά τη συμπλήρωσή τους με τις διατάξεις του νόμου 2557/1997), υποχρεούμενοι, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσηκούμενη μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, μάλιστα, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευση του στην ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55

παρ. 1 β, 58 και 32 παρ. 1 του νόμου 2121/1993, γίνεται, καταρχάς, σε ποσοστό επί των ακαθάριστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθάριστων εξόδων και εσόδων, που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευσή του. Εάν όμως η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιοριστεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογιστεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή, ποσό. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης περί της εύλογης αμοιβής, αυτή, καθώς και οι όροι πληρωμής της, καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Με τον τρόπο αυτόν εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, δεδομένου ότι η εφαρμογή της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων παρέχει τη δυνατότητα της ταχείας και προσωρινής ρύθμισης της εν λόγω διαφοράς, που συνεπάγεται την άρση των εμποδίων στη διακίνηση των πνευματικών έργων, έως ότου το αρμόδιο όργανο αποφανθεί οριστικά περί του ύψους της οφειλόμενης από τους χρήστες εύλογης αμοιβής. Εξάλλου, σε σχέση με τα κριτήρια, βάσει των οποίων Δικαστήριο, σε περίπτωση διαφωνίας των μερών, θέλει οδηγηθεί στον προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων παρατηρητέα τα ακόλουθα : Τα συναφή νομοθετικά κείμενα (νόμος 2121/1993 και 3057/2002) και οι οδηγίες 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Νοεμβρίου 1992 και 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου του έτους 2001 (σε εφαρμογή των οποίων εκδόθηκαν οι παραπάνω νόμοι αντίστοιχα), δεν προσδιορίζουν τον ορισμό της εύλογης αμοιβής και ούτε καθορίζουν κριτήριο προς καθορισμό της. Συνεπώς, ο καθορισμός του ύψους της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται οι δικαιούχοι των συγγενικών δικαιωμάτων για την απλή, χωρίς τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα,

φραει

φ

ραδιοτηλεοπτική μετάδοση της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, που λαμβάνουν ραδιοτηλεοπτικά οι πελάτες των ξενοδοχείων («κοινό» υπό την προαναφερόμενη έννοια) από τις εγκαταστημένες στα δωμάτια τους συσκευές τηλεόρασης και ραδιοφώνου, τις οποίες αυτοί μπορούν κατά την κρίση τους να χρησιμοποιούν, με συνέπεια, όπως προαναφέρθηκε, να συντρέχει περίπτωση δημόσιας εκτέλεσης, υπό την έννοια του άρθρου 3 παρ 2 του νόμου 2121/1993, πρέπει να γίνει υπό το φως των στόχων της παραπάνω Οδηγίας και του προστατευτικού πνεύματος των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το νόμο 2121/1993. Το Δικαστήριο, στην ειδικότερη αυτή περίπτωση, θα καθορίσει το ύψος της εύλογης αμοιβής, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής, και μεταξύ άλλων κριτηρίων που πρέπει να λάβει υπόψη του, είναι η αξία της συγκεκριμένης χρήσης στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, ο αριθμός των δωματίων του ξενοδοχείου, ο δείκτης πληρότητας του, η εμπορική ή τουριστική κίνηση της περιοχής, όπου ευρίσκεται, ο σκοπός για τον οποίο οι πελάτες διαμένουν εκεί (αν, δηλαδή πρόκειται για τουριστικό ή επαγγελματικό σκοπό), ο κατά μέσο όρο χρόνος διαμονής τους, η δυνατότητα (από άποψη χρόνου, ενδιαφερόντων και κατανόησης της ελληνικής γλώσσας) παρακολούθησης ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών και προγραμμάτων με έργα, ερμηνείας και παραγωγής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων, ο κατά μέσο όρο ημερήσιος χρόνος που οι κρατικοί και οι ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί καλύπτουν προγράμματα με τα παραπάνω προστατευόμενα έργα, η ένταση της τηλεθέασης αυτών, οι συμβατικά οριζόμενες αμοιβές σε θέματα συγγενικών δικαιωμάτων άλλων ξενοδοχείων, το ύψος της συμφωνημένης αμοιβής που καταβάλλει το ξενοδοχείο σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων για τη δυνατότητα χρήσης, από τους πελάτες του, έργων προστατευόμενων από το δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας, καθώς και το ύψος της αμοιβής που καθορίστηκε με προγενέστερες αποφάσεις του ιδίου Δικαστηρίου για ξενοδοχεία ανάλογης κατηγορίας και θέσης (ΠΠρΘεσ 11209/2008, ΠΠρΧαλ. 197/2009, ΠΠρΛαμ 197/2007, όλες δημοσιευμένες σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

II. Στην προκειμένη περίπτωση οι αιτούντες, αστικοί μη κερδοσκοπικοί φορείς, με την υπό κρίση αίτησή τους, εκθέτουν ότι είναι οι μόνοι νόμιμα συνεστημένοι αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων των ηθοποιών, μουσικών, τραγουδιστών-ερμηνευτών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου και εικόνας-ήχου αντίστοιχα, ως έχοντες δε τις προβλεπόμενες από το σχετικό νόμο αρμοδιότητες, μεταξύ των οποίων την είσπραξη, τη δικαστική διεκδίκηση και τη διανομή της από το νόμο προβλεπόμενης εύλογης αμοιβής των μελών τους, συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο κατά τους όρους του νόμου αυτού, το οποίο γνωστοποίησαν στις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις, που προβαίνουν σε δημόσια παρουσίαση των έργων τους, μέσω εγκαταστημένων στα ξενοδοχεία τους τηλεοράσεων και ραδιοφώνων και κάλεσαν αυτούς σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους. Ότι, ωστόσο, ο καθ' ου η υπό κρίση αίτηση, ο οποίος διατηρεί και λειτουργεί επιχείρηση ξενοδοχείου στην

του
με την ονομασία «
, προβαίνει
ανελλιπώς σε δημόσια παρουσίαση έργων τους, σε αόριστο αριθμό προσώπων και συγκεκριμένα στους πελάτες της παραπάνω επιχείρησής του, οι οποίοι μέσω των εγκαταστημένων σε κάθε δωμάτιο συσκευών τηλεόρασης και ραδιοφώνου έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης και χρήσης τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων με ερμηνείες και παραγωγές μελών τους, μεταδιδόμενων από τους κρατικούς και ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς πανελληνίας εμβέλειας, αρνείται εντούτοις, κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης και καταβολής της παραπάνω αμοιβής. Με βάση τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά, ζητούν να καθορίσει το Δικαστήριο το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, που από την αιτία αυτή δικαιούνται οι αντιπροσωπευόμενες από αυτούς κατηγορίες καλλιτεχνών και παραγωγών για τα αναφερόμενα χρονικά διαστήματα των ετών 2007 έως 2011, στο ποσό των 0,10 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως και στο ποσό των 21,40 ευρώ ανά δωμάτιο κατά το χρονικό διάστημα από την 1^η Απριλίου έως την 31^η Οκτωβρίου κάθε επίδικου έτους και συνολικά στο ποσό των 556,40 ευρώ για καθένα από τα έτη 2007, 2008, 2009, 2010 και 2011, ήτοι συνολικά στο ποσό

φραση

φραση

των 2.782 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α. 13% για τον πρώτο και 23% για τη δεύτερη των αιτούντων, να καθοριστεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας σε ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς και 50% για τους παραγωγούς, τους μουσικούς και τους τραγουδιστές, κατά την αναφερόμενη μεταξύ τους συμφωνία, ήτοι σε ποσό 1.391 ευρώ για καθένα από τους αιτούντες, να υποχρεωθεί ο καθ' ου η αίτηση με την κήρυξη της παρούσας απόφασης προσωρινά εκτελεστής να τους καταβάλλει το ήμισυ εκ των προαναφερομένων ποσών για την κάθε κατηγορία στον κάθε αιτούντα οργανισμό, με το νόμιμο τόκο από την 1.1.2008 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2007, από την 1.1.2009 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2008, από την 1.1.2010 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2009, από την 1.1.2011 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2010 και από την 1.1.2012 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2011, άλλως και επικουρικά με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της υπό κρίση αίτησης και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Τέλος, οι αιτούντες ζητούν να καταδικασθεί ο καθ' ου στην καταβολή των δικαστικών τους εξόδων. Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αίτησή τους, η οποία, σύμφωνα και με όσα αναφέρονται παραπάνω στην οικεία νομική σκέψη της παρούσας, αρμόδια εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, κατά την προκείμενη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (βλ. άρθρα 49 παρ. 1 του νόμου 2121/1993 και 686 επ. του ΚΠολΔ), είναι δε επαρκώς ορισμένη, περιέχουσα, όλα τα απαιτούμενα από τη διάταξη του άρθρου 216 παρ. 1 του ΚΠολΔ στοιχεία για το ορισμένο αυτής και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 3, 32, 46, 47, 49, 54-58 του νόμου 2121/1993, όπως ισχύει μετά το νόμο 3057/2002, 686 επ., 728 παρ. 1 περ. ζ', 729 παρ 2, 176 και 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ. Πλην όμως, το παρεπόμενο αίτημα αυτής να καταβληθούν τόκοι από την αρχή του επόμενου έτους είναι μη νόμιμο και συνεπώς απορριπτέο ως τέτοιο, καθόσον οι αιτούντες δεν επικαλούνται προγενέστερη της αίτησης όχληση του καθ' ου η αίτηση. Είναι δε νόμιμο το επικουρικό παρεπόμενο αίτημα περί επιδίκασης τόκων υπερημερίας από την επίδοση της αίτησης, στηριζόμενο στη διάταξη του άρθρου 346 του ΑΚ. Επομένως, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω, κατά το μέρος αυτής που

κρίθηκε νόμιμη, και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι για το παραδεκτό του καταψηφιστικού της αιτήματος δεν απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενοσήμου, καθόσον η υποχρέωση αυτή επιβάλλεται μόνο κατά τη συζήτηση της τακτικής αγωγής για τις επίδικες απαιτήσεις και όχι κατά την προσωρινή επίδικασή τους με τη μορφή ασφαλιστικού μέτρου, όπως στην προκειμένη περίπτωση (βλ. Τζίφρα Π., Ασφαλιστικά Μέτρα, εκδ. 1980, σελ. 245).

III. Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρα των αιτούντων, του , κατοίκου

, ο οποίος εξετάστηκε νόμιμα στο ακροατήριο αυτού του Δικαστηρίου και όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων, που νόμιμα προσκομίζουν με επίκληση οι αιτούντες, καθώς και τα όσα ανέπτυξε ο πληρεξούσιος δικηγόρος των αιτούντων στο ακροατήριο κατά την εκδίκαση της υπόθεσης και επανέλαβε με το έγγραφο σημειώμά του, πιθανολογήθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου αυτού, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά αναφορικά με την υπόθεση αυτή : Οι αιτούντες, αστικός συνεταιρισμός ο πρώτος και αστική μη κερδοσκοπική εταιρία η δεύτερη, είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι συστάθηκαν νόμιμα, κατά τη διάταξη του άρθρου 54 του νόμου 2121/1993, και στους οποίους, όπως εγγράφως δηλώνουν, έχουν ανατεθεί από τα μέλη τους, που είναι του πρώτοι ηθοποιοί, του δεύτερου μουσικοί, ερμηνευτές-τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, η διαχείριση των συγγενικών δικαιωμάτων τους, για το σύνολο των έργων τους, μεταξύ των οποίων η διαπραγμάτευση, συμφωνία, δικαστική επιδίωξη, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του νόμου 2121/1993. Συγκεκριμένα, πιθανολογήθηκε ότι ο αριθμός των μελών του κάθε αιτούντος είναι μεγάλος και ικανός να θεωρηθεί, ενόψει το ότι υπερκαλύπτει το ελάχιστο της αντιπροσωπευτικότητας της κάθε κατηγορίας δικαιούχων για την οποία ενεργούν αντίστοιχα, ότι αντιπροσωπεύουν την πλειονότητα αυτών και συνεπώς έχουν κατά τεκμήριο (βλ. άρθρο 55 παρ. 2 του νόμου 2121/1993) την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων, όλων των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, που ανήκουν

φραυ

α

στις προαναφερόμενες κατηγορίες. Συνακόλουθα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 55 παρ 2 και 58 του νόμου 2121/1993, οι αιτούντες νομιμοποιούνται για τη δικαστική επιδίωξη του καθορισμού και επιδίκασης της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, ανεξάρτητα αν υπάρχουν και άλλοι συνδικαιούχοι που δεν είναι μέλη τους ή είναι τυχόν μέλη άλλου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι ο καθ' ου η αίτηση διατηρεί και εκμεταλλεύεται στην ξενοδοχείο

με το διακριτικό τίτλο ». Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι το παραπάνω ξενοδοχείο ανήκει στην κατηγορία των τριών (3) αστέρων και διαθέτει είκοσι έξι (26) δωμάτια. Στα παραπάνω δωμάτια είναι εγκαταστημένες συσκευές τηλεόρασης και έτσι παρέχεται στους πελάτες της επιχείρησής του η δυνατότητα να παρακολουθούν τα τηλεοπτικά προγράμματα όλων των τηλεοπτικών σταθμών της χώρας. Οι δέκτες της τηλεόρασης, που έχει εγκαταστήσει σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου ο καθ' ου η αίτηση, συνδέονται με ένα κεντρικό διανεμητικό δέκτη (κεντρική κεραία), που λαμβάνει τα τηλεοπτικά προγράμματα των δημοσίων και ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών, πανελληνίας εμβέλειας. Ερμηνείες και παραγωγές, που διαχειρίζονται και προστατεύουν οι αιτούντες οργανισμοί, μεταδίδονταν καθημερινά καθ' όλη τη διάρκεια των ετών 2007-2011 από όλους τους δημοσίους και ιδιωτικούς τηλεοπτικούς σταθμούς, καλύπτοντας μεγάλο μέρος του τηλεοπτικού χρόνου. Ενόψει των παραπάνω πιθανολογηθέντων και λαμβανομένου υπόψη του μεγάλου αριθμού των λειτουργούντων στην ελληνική επικράτεια τηλεοπτικών σταθμών πανελληνίας εμβέλειας, η τηλεοπτική μετάδοση των διαχειριζομένων και προστατευόμενων από τους αιτούντες έργων ήταν ευρύτατη, καλύπτοντας όλα σχεδόν τα έργα των δημιουργών. Ο καθ' ου η υπό κρίση αίτηση, στο πλαίσιο της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και για την επίτευξη των εμπορικών του σκοπών και του πορισμού οικονομικού οφέλους, κατέστησε προσιτά τα επίδικα τηλεοπτικά προγράμματα στους πελάτες του, οι οποίοι και συγκροτούν, κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, την έννοια του «κοινού», διαμορφώνοντας τις κατάλληλες προς τούτο συνθήκες με τις παραπάνω πράξεις του. Προέβη, δηλαδή, στην εγκατάσταση

κεντρικού διανεμητικού δέκτη, κατάλληλου και ικανού να λαμβάνει όλα τα προγράμματα των τηλεοπτικών σταθμών πανελληνίας εμβέλειας, τοποθέτησε σωληνώσεις εγκατάστασης προς διοχέτευση των λαμβανομένων από την κεντρική κεραία τηλεοπτικών σημάτων σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου του και τοποθέτησε στα δωμάτια συσκευές τηλεόρασης προς λήψη από τους πελάτες των τηλεοπτικών σημάτων. Είναι λοιπόν προφανές ότι, εν προκειμένω, αν και δεν γίνεται εκ μέρους του καθ' ου χρήση υλικού φορέα, δεν πρόκειται για απλή λήψη τηλεοπτικής εκπομπής και δη για χρήση της τηλεοπτικής μετάδοσης, για την οποία έχουν καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους τηλεοπτικούς σταθμούς, αλλά για μία άλλη ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το τηλεοπτικά εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα προσιτό και αντιληπτό από άλλο κοινό, ενώ οι αιτούντες, κατά την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων με τους τηλεοπτικούς σταθμούς προς καταβολή εύλογης αμοιβής, δεν είχαν αποβλέψει σε τούτο. Έτσι, ο καθ' ου η αίτηση, ως χρήστης-λήπτης της τηλεοπτικής μετάδοσης, παρουσίασε αυτήν, χωρίς δικαιώματα, σε κοινό άλλο από το προοριζόμενο προς εκμετάλλευση και επίτευξη των προαναφερομένων επιχειρηματικών του σκοπών. Η πράξη του αυτή αποτελεί χρήση των έργων των αιτούντων διαφορετική από την αρχικά προβλεπόμενη και αναμφισβήτητα θεωρείται «δημόσια παρουσίαση» των διαχειριζομένων και προστατευόμενων από τους αιτούντες έργων υπό την αναφερόμενη στη μείζονα σκέψη του άρθρου 3 παρ 2 του νόμου 2121/1993. Περαιτέρω, πρέπει να σημειωθεί ότι η συγκεκριμένη χρήση από τον καθ' ου η αίτηση των έργων των αιτούντων έχει όλως δευτερεύοντα χαρακτήρα, σε σχέση με το αντικείμενο λειτουργίας της ξενοδοχειακής μονάδας, ενόψει δε και της φύσης και των συνθηκών της από μέρους της εκμετάλλευσης των προστατευόμενων από τους αιτούντες έργων, καθίσταται αδύνατη η εφαρμογή του προβλεπομένου από την παραπάνω διάταξη του άρθρου 32 παρ. 1 του νόμου 2121/1993 τρόπου υπολογισμού της εύλογης αμοιβής τους σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα του καθ' ου η αίτηση και προέρχονται από την εκμετάλλευση των έργων τους. Συνεπώς η αμοιβή, που υποχρεούται να

φραλλ

καταβάλει ο τελευταίος στους αιτούντες, πρέπει, ενόψει και των όσων έχουν ήδη σχετικά αναφερθεί, να καθοριστεί σε ορισμένο ποσό κατ' έτος, το οποίο θα είναι εύλογο, σύμφωνα με τα αναλυτικά εκτιθέμενα στην οικεία μείζονα σκέψη της παρούσας. Ήδη οι αιτούντες καταρτίζουν στη βάση αυτή ενιαίο και κοινό κατ' έτος αμοιβολόγιο, το οποίο δημοσιεύεται στον ημερήσιο τύπο και αποτελεί πρόταση για τη διαπραγμάτευση της εύλογης αμοιβής των μελών τους με τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις που προβαίνουν, κατά τον προαναφερόμενο τρόπο, σε παρουσίαση έργων των μελών τους στο κοινό-πελάτες τους. Ειδικότερα η εύλογη αμοιβή, που κατά το αμοιβολόγιο και για έτη 2007, 2008, 2009, 2010 και 2011 αξιωνόταν υπέρ των μελών των αιτούντων από ξενοδοχειακές επιχειρήσεις κατηγορίας αντιστοιχού με το εκμεταλλευόμενο από τον καθ' ου η αίτηση ξενοδοχείου, προσδιορίστηκε για ξενοδοχείο τριών (3) αστέρων στο ποσό των 0,10 ευρώ ημερησίως ανά δωμάτιο κατ' έτος. Εξάλλου, επιχειρήθηκε συνολική, για όλα τα ξενοδοχεία της χώρας, διαπραγμάτευση μεταξύ των αιτούντων και του ξενοδοχειακού επιμελητηρίου, οι οποίες κατέληξαν στην υπογραφή της από 15.11.2011 συμφωνίας-μνημονίου για την εξώδικη επίλυση του ζητήματος και την καταβολή της εύλογης αμοιβής (προσκομιζόμενη με επίκληση από τους αιτούντες). Στα πλαίσια της συμφωνίας αυτής, ορίστηκε ένα εύλογο χρονικό διάστημα για την προσχώρηση κάθε ενδιαφερόμενου σε αυτή και ορίστηκε ότι «Ρητά συνομολογείται τέλος ότι έναντι οποιουδήποτε μέλος του ΕΕΕ που δεν προσχωρεί στην προκείμενη συμφωνία, οι Οργανισμοί θα διεκδικήσουν αποζημίωση των μελών τους, με βάση το νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιο τους, χωρίς να δεσμεύονται από την παρούσα συμφωνία και το δια της παρούσας καθορισθέν ποσό ανά κατηγορία, καθόσον έχουν καθοριστεί αμοιβές πολύ μικρότερες από τη μέση επιδικαζόμενη με τις δικαστικές αποφάσεις κατά κατηγορία τιμή. Ως κριτήριο δε για τον καθορισμό της παραπάνω τιμής ελήφθη υπόψη η μαζικότητα των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων που κατ' εκτίμηση του ΕΕΕ θα εισέλθουν στη συμφωνία, η εκ του λόγου αυτού συνεπαγόμενη μείωση των δαπανών των οργανισμών, αλλά και οι υφιστάμενες σήμερα οικονομικές συνθήκες». Στα πλαίσια της συμφωνίας αυτής το ΕΕΕ ενημέρωσε όλα τα του μέλη (άρα και

τον καθ' ου η αίτηση) και ανήρτησε τη σχετική σύμβαση στο διαδικτυακό του τόπο (site) μαζί με ηλεκτρονική φόρμα και των στοιχείων εκπροσώπησης των αιτούντων σε όλους τους νομούς της Ελλάδας. Ακολούθως, απεστάλησαν ηλεκτρονικά μηνύματα από τους αιτούντες προς τον καθ' ου η αίτηση, πλην όμως η προσπάθεια απέβη άκαρπη για κατ' ιδίαν διαπραγμάτευση με τον καθ' ου η αίτηση, ο οποίος πιθανολογείται ότι αρνείται και αμφισβητεί την προαναφερόμενη υποχρέωσή του. Περαιτέρω, όπως προαναφέρθηκε, το Δικαστήριο για τον προσδιορισμό της υπέρ των αιτούντων εύλογης αμοιβής συνεκτιμά όλα τα εκτενώς παραπάνω αναφερόμενα στοιχεία, χωρίς να δεσμεύεται από το κατά τα παραπάνω αμοιολόγιο, το οποίο σημειωτέον καθορίστηκε από τους αιτούντες στο ίδιο ύψος για όλα τα ξενοδοχεία της χώρας, χωρίς διαφοροποιήσεις ανάλογες προς τη θέση και την τουριστική κίνηση κάθε περιοχής, στοιχεία από τα οποία όμως εξαρτάται το ύψος των εσόδων κάθε επιχείρησης και, συνεπώς, και η ωφέλειά της από την παρουσίαση των τηλεοπτικών έργων μέσω των δεκτών που είναι εγκαταστημένοι στα δωμάτια του ξενοδοχείου και πρέπει να λαμβάνονται υπόψη έστω και γενικά, ακόμη και όταν η αμοιβή προσδιορίζεται σε ορισμένο ποσό. Ειδικότερα, στην προκειμένη περίπτωση προέκυψε ότι η τουριστική κίνηση στην της νήσου του Νομού κατά τα κρίσιμα στην υπό κρίση περίπτωση έτη ήταν ιδιαίτερα σημαντική και η πληρότητα του ξενοδοχείου του καθ' ου ανήλθε σε υψηλά ποσοστά ετησίως. Συνεκτιμωμένων όλων των παραπάνω στοιχείων, το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη την αξία της συγκεκριμένης χρήσης εκ μέρους του καθ' ου η αίτηση στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, που, όπως έχει ήδη λεχθεί, έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης της επιχείρησής του, τον αριθμό των δωματίων και την πληρότητα του ξενοδοχείου του κατά τον κρίσιμο, εν προκειμένω, χρόνο, η οποία ανέρχεται υψηλό ποσοστό ετησίως, το σκοπό της διαμονής των πελατών σε αυτό, τον, κατά μέσο όρο, χρόνο παραμονής τους, τις πραγματικές δυνατότητες τους να παρακολουθήσουν στο δωμάτιο τους τηλεοπτικές εκπομπές με έργα που διαχειρίζονται οι αιτούντες, το μέγεθος του τηλεοπτικού χρόνου που καταλαμβάνει η μετάδοση των έργων των

φραι

μελών των αιτούντων, με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής, πιθανολογεί ότι το ύψος της εν προκειμένω αιτούμενης εύλογης αμοιβής πρέπει να καθορισθεί από το Δικαστήριο για καθένα από τα έτη 2007, 2008, 2009, 2010 και 2011 ημερησίως για κάθε δωμάτιο στο ποσό των 0,10 ευρώ και ετησίως στο ποσό των 21,40 ευρώ (0,10 ανά ημέρα για το χρονικό διάστημα από την 1^η Απριλίου έως την 31^η Οκτωβρίου κάθε επίδικου έτους). Έτσι, για το χρονικό διάστημα από 1.4.2007 έως 31.10.2007 η εύλογη αμοιβή για κάθε δωμάτιο του καθ' ου η αίτηση ανέρχεται ημερησίως στο ποσό των 0,10 ευρώ και ετησίως στο ποσό των 21,40 ευρώ (0,10 X 214 ημέρες κατ' έτος) και συνολικά στο ποσό των 556,40 ευρώ (21,40 ευρώ X 26 δωμάτια). Για το χρονικό διάστημα από 1.4.2008 έως 31.10.2008, η εύλογη αμοιβή για κάθε δωμάτιο του καθ' ου η αίτηση ανέρχεται ημερησίως στο ποσό των 0,10 ευρώ και ετησίως στο ποσό των 21,40 ευρώ (0,10 X 214 ημέρες κατ' έτος) και συνολικά στο ποσό των 556,40 ευρώ. Για το χρονικό διάστημα από 1.4.2009 έως 31.10.2009 η εύλογη αμοιβή για κάθε δωμάτιο του καθ' ου η αίτηση ανέρχεται ημερησίως στο ποσό των 0,10 ευρώ και ετησίως στο ποσό των 21,40 ευρώ (0,10 X 214 ημέρες κατ' έτος) και συνολικά στο ποσό των 556,40 ευρώ. Για το χρονικό διάστημα από 1.4.2010 έως 31.10.2010 η εύλογη αμοιβή για κάθε δωμάτιο του καθ' ου η αίτηση ανέρχεται ημερησίως στο ποσό των 0,10 ευρώ και ετησίως στο ποσό των 21,40 ευρώ (0,10 X 214 ημέρες κατ' έτος) και συνολικά στο ποσό των 556,40 ευρώ. Για το χρονικό διάστημα από 1.4.2011 έως 31.10.2011 η εύλογη αμοιβή για κάθε δωμάτιο του καθ' ου η αίτηση ανέρχεται ημερησίως στο ποσό των 0,10 ευρώ και ετησίως στο ποσό των 21,40 ευρώ (0,10 X 214 ημέρες κατ' έτος) και συνολικά στο ποσό των 556,40 ευρώ. Έτσι και για τα πέντε (5) επίδικα έτη ο καθ' ου η αίτηση οφείλει εύλογη αμοιβή στους αιτούντες για το ξενοδοχείο του συνολικού ύψους, κατ' ορθό υπολογισμό, 2.782 ευρώ (556,40 ευρώ X 5 έτη). Η αμοιβή αυτή κρίνεται εύλογη και είναι ικανή να οδηγήσει στην επίτευξη ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των αιτούντων οργανισμών να εισπράττουν αμοιβή λόγω της δημόσιας παρουσίασης των προστατευομένων από αυτούς έργων μέσω των δεκτών τηλεόρασης, που είναι εγκαταστημένοι στα δωμάτια του

ξενοδοχείου του καθ' ου η αίτηση και του συμφέροντος του τελευταίου να μπορεί να εκμεταλλεύεται τη χρήση των έργων αυτών υπό εύλογες προϋποθέσεις. Η κατανομή του παραπάνω ποσού μεταξύ ερμηνευτών, εκτελεστών, καλλιτεχνών και παραγωγών πρέπει να γίνει κατά τις μεταξύ τους σχετικές συμφωνίες, δηλαδή κατά ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς και κατά ποσοστό 50% για τους παραγωγούς, τους μουσικούς και τους τραγουδιστές. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του ημίσεως του παραπάνω προσδιορισθέντος ποσού της εύλογης αμοιβής, για την κάλυψη άμεσων και μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών των δικαιούχων, πολλοί από τους οποίους αποβλέπουν στο μοναδικό αυτό έσοδο για τη συντήρησή τους. Επομένως, πρέπει η υπό κρίση αίτηση να γίνει δεκτή, κατά το μέρος αυτής που κρίθηκε νόμιμη και ως κατ' ουσία βάσιμη, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας. Τέλος, πρέπει ο καθ' ου η αίτηση, λόγω της ήττας του στην παρούσα δίκη, να καταδικαστεί στην καταβολή των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, κατόπιν σχετικού προς τούτο αιτήματός τους (άρθρα 178 παρ. 1 και 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας απόφασης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του καθ' ου η αίτηση.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ την ενιαία και εύλογη αμοιβή, που πρέπει να καταβάλει στους αιτούντες ο καθ' ου η αίτηση για την εκ μέρους του δημόσια παρουσίαση έργων των μελών τους μέσω συσκευών τηλεόρασης, εγκαταστημένων στο αναφερόμενο στο ιστορικό της παρούσας ξενοδοχείο, στο ποσό των πεντακοσίων πενήντα έξι ευρώ και σαράντα λεπτών (556,40), πλέον Φ.Π.Α., κατά έτος και συνολικά στο ποσό των δύο χιλιάδων επτακοσίων ογδόντα δύο (2.782) ευρώ, πλέον Φ.Π.Α., ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας, που εκπροσωπεί τους αιτούντες και ειδικότερα ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής, ήτοι το ποσό των χιλίων τριακοσίων ενενήντα ενός (1.391) ευρώ για τους ηθοποιούς και ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής, ήτοι επίσης το ποσό των χιλίων

φαλλί

α

τριακοσίων ενενήντα ενός (1.391) ευρώ, για τους παραγωγούς, τους μουσικούς και τους τραγουδιστές.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον καθ' ου η αίτηση να καταβάλει στους αιτούντες οργανισμούς το ήμισυ της παραπάνω, αντίστοιχα, για τον καθένα καθορισθείσας αμοιβής με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αίτησης και κατά προαναφερόμενα ποσοστά για τον καθένα από τους αιτούντες πλέον του αναλογούντος στα προσωρινά καταβλητέα ποσά, Φ.Π.Α. για την απόδειξη που θα εκδοθεί σχετικά από τους αιτούντες.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον καθ' ου η αίτηση στην καταβολή των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, τα οποία καθορίζει στο ποσό των τριακοσίων πενήντα (350) ευρώ.

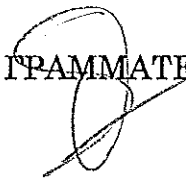
ΚΡΙΘΗΚΕ αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση, στη , στις 17 Σεπτεμβρίου 2013, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα και χωρίς να είναι παρόντες οι αιτούντες και ο πληρεξούσιος δικηγόρος τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΛΕΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(για τη δημοσίευση)